

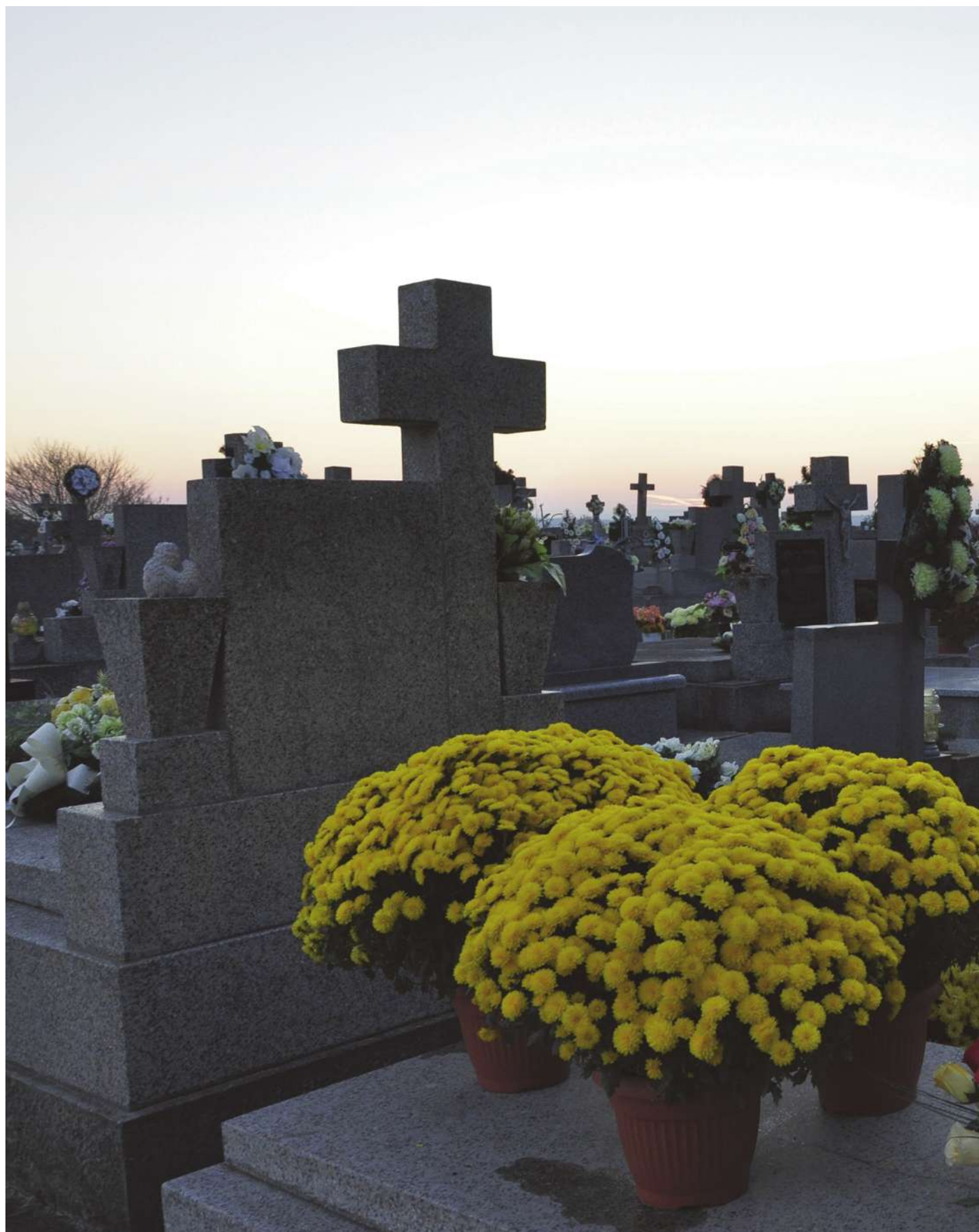
Ročník 8.
číslo 11

november 2015

príspevok 0,30 €

Farský informátor

mesačník farnosti Nacina Ves

1. 11.
Všetkých svätých -
PRIKÁZANÝ SVIATOK

2. 11.
sv. Malachiáš
Spomienka na všetkých
vených zosnulých (Dušičky)

3. 11.
sv. Martin z Porres, rehoľník;
sv. Hubert, biskup;
sv. Silvia

4. 11.
sv. Karol Boromejský, biskup

5. 11.
sv. Imrich

6. 11.
sv. Leonard, pustovník

7. 11.
sv. Engelbert, mučeník

8. 11.
sv. Bohumír, biskup

9. 11.
Výročie posvätenia Lateránskej
baziliky;
sv. Teodor Studita, opát

10. 11.
sv. Lev Veľký, pápež a učiteľ
Cirkvi

11. 11.
sv. Martin z Toursu, biskup

12. 11.
sv. Jozafát, biskup a mučeník

13. 11.
sv. Stanislav Kostka;
sv. Lívia, panna;
sv. Eugen, biskup;
sv. Anežka Česká

14. 11.
sv. Irmina (Irma)

15. 11.
sv. Albert Veľký, biskup a
učiteľ Cirkvi;
sv. Leopold Zbožný, markgróf

16. 11.
sv. Margita Škótska, kráľovná;
sv. Gertrúda, panna

17. 11.
sv. Alžbeta Uhorská,
rehoľníčka

18. 11.
Výročie posvätenia bazilik sv.
Petra a sv. Pavla, apoštolov;
bl. Karolína Kózka, panna a
mučenica

19. 11.
sv. Mechtilda

20. 11.
sv. Félix z Vailos, vyznávač

21. 11.
Obetovanie Panny Márie

22. 11.
sv. Cecília, panna a mučenica

Homília Svätého Otca na záver synody: Ďalej cestou milosrdného Ježiša

Vatikán 25. októbra – Plné znenie homílie Svätého Otca Františka pri slávení Eucharistie v Bazilike sv. Petra spolu so synodálnymi otcami, ostatnými účastníkmi synody a zhromaždeným ľudom na záver 14. riadneho generálneho zhromaždenia Synody biskupov:

Všetky tri dnešné čítania nám predstavujú spolucítenie Boha, jeho otcovstvo, ktoré sa definitívne zjavuje v Ježišovi.

Prorok Jeremiáš, uprostred pohromy pre celý národ, keď je ľud deportovaný nepriateľmi, ohlasuje, že «Pán zachránil svoj ľud, zvyšok Izraela» (porov. 31,7). A prečo to urobil? Pretože on je Otec (porov. v. 9), a ako Otec sa ujíma svojich detí, sprevádza ich na ceste, podopiera «slepého i chromého, ženu ťarchavú aj rodičku» (porov. 31,8). Jeho otcovstvo im otvára schodnú cestu, cestu útechy po toľkých slzách a toľkej trpkosti. Ak ľud zostane verným, ak vytrvá hľadať Boha aj v cudzej krajine, Boh zmení jeho uväznenie na slobodu, jeho samotu na spoločenstvo: to, čo dnes ľud seje v slzách, zajtra bude žať s jasotom (porov. Ž 126,6).

S týmto žalmom sme aj my prejavili radosť, ktorá je ovocím Pánovej spásy od Pána: «Ústa sme mali plné radosti a jazyk plný plesania» (v. 2). Veriaci človek je tým, kto zakúsil zachraňujúce konanie Boha vo vlastnom živote. A my, pastieri, sme zakúsili, čo znamená zasievať s námahou, neraz v slzách, a čo je to radowať sa z milosti žatvy, ktorá vždy presahuje naše sily a naše schopnosti.

Úryvok Listu Hebrejom nám predstavil Ježišovo spolucítenie. Aj on sám sa „zaodel slabosťou“ (porov. 5,2), aby zakusoval spolucítenie s tými, ktorí sú v nevedomosti a omyle. Ježiš je najvyšší veľkňaz, svätý, nevinný, ale zároveň je veľkňazom, ktorý sa podieľal na našich slabostiach a bol podrobený skúške vo všetkom ako my, okrem hriechu (porov. 4,15). Preto je prostredníkom novej a definitívnej zmluvy, ktorá nám dáva spásu.

Dnešné evanjelium sa priamo prepája s prvým čítaním: tak ako bol izraelský ľud oslobodený vďaka otcovstvu Boha, tak bol Bartimej oslobodený vďaka Ježišovmu spolucíteniu. Ježiš práve vyšiel z Jericha. Hoci akurát nastúpil na tú najdôležitejšiu cestu, smerujúcu do Jeruzalema, zastavuje sa ešte, aby odpovedal na Bartimejovo volanie. Nechá sa zachytiť jeho žiadosťou, zaujíma sa o jeho situáciu. Neuspokojí sa s podarovaním almužny, ale chce sa ho dotknúť osobne. Nedáva mu ani pokyny, ani odpovede, ale

kladie mu otázku: «Čo chceš, aby som pre teba urobil?» (Mk 10,51). Mohlo by sa to zdať neužitočnou otázkou: po čom by mohol túžiť slepec, ak nie po zraku? A predsa, touto otázkou, položenou v osobnom kontakte, priamo, ale úctivo, Ježiš ukazuje, že chce načúvať našim potrebám. Túži viesť s každým z nás rozhovor vychádzajúci zo života, z reálnych situácií, ktorý pred Bohom nič nebude dávať bokom. Po uzdravení Pán hovorí tomu človeku: «Tvoja viera ťa uzdravila!» (v. 52). Je krásne vidieť, ako Kristus obdivuje Bartimejovu vieru, majúť v neho dôveru. On v nás verí, viac než my veríme v seba samých.

Je tu jedna zaujímavá osobitosť. Ježiš žiada svojich učeníkov, aby išli zavolať Bartimeja. Oni sa obrátili na slepca použijúc dva výrazy, ktoré v zvyšnej časti Evanjelia používa iba Ježiš. Ponajprv mu hovoria: „Neboj sa!“, výrazom, ktorý doslova znamená „Maj dôveru, vzhop sa!“ Vskutku, jedine stretnutie s Ježišom dáva človeku silu čeliť tým najťažším situáciám. Druhý výraz je „Vstaň!“, tak, ako povedal Ježiš toľkým chorým, keď ich vzal za ruku a uzdravil ich. Tí, ktorí sú s Ježišom, nemôžu inak ako opakovať Ježišove povzbudzujúce a oslobodzujúce slová, privádzajú priamo k nemu, bez kázní. A k tomuto sú volaní Ježišovi učeníci aj dnes, osobitne dnes: uviesť človeka do kontaktu so súcitným Milosrdenstvom, ktoré zachraňuje. Keď sa volanie ľudstva stáva, tak ako v Bartimejovom prípade, ešte silnejším, niet inej odpovede, než vziať si za svoje Ježišove slová a predovšetkým napodobňovať jeho srdce. Situácie biedy a konfliktu sú pre Boha príležitosťami milosrdenstva. Dnes je čas milosrdenstva!

Sú tu však aj niektoré pokušenia pre toho, kto nasleduje Ježiša.

Dnešné Evanjelium poukazuje aspoň na dve. Nikto z učeníkov sa nepristavuje, ako to robí Ježiš. Pokračujú v kráčaní, idú vpred, ako keby sa nič nedialo. Ak je Bartimej slepý, oni sú hluchí: jeho problém nie je ich problémom.

(Pokračovanie na str. 3)

Milé deti,

Pán Ježiš svojim poslucháčom predniesol dve kratučké podobenstvá, ktoré rozprávajú o Božom kráľovstve - podobenstvo o horčičnom zrnku a podobenstvo o kvase (Mt 13, 31 - 33, Mk 4, 30 - 32, Lk 13, 18 - 21). Tieto dve podobenstvá nám hovoria o tom, že Božie dielo neprestajne rastie.

1. Človek zasial horčičné zrnko:

na roli - M
v záhrade - N
nezasial ho - O

2. Horčičné zrnko je:

najmenšie zo všetkých - A
stredné - B
najväčšie zo všetkých - C

3. Keď horčičné zrnko vyrastie, je z neho:

veľká bylina - J
menší ker - K
strom - L

4. Nebeské vtáky z podobenstva:

lietajú - E
hniezdia - É
skáču - F

5. V podobenstve o kvase sa spomínajú:

2 miery múky - U
3 miery múky - V
4 miery múky - X

6. Miera je:

11,09 litrov - C
12,09 litrov - D
13,09 litrov - E

7. Podobenstvá o horčičnom zrnku a kvase sa nachádzajú:

vo všetkých evanjeliách - A
len v Matúšovom evanjeliu - B
vo všetkých evanjeliách okrem Jánovho - C

8. Podobenstvo o kvase hovorí:

o sile Božieho slova, ktoré má moc premeniť srdcia ľudí - I
o odpustení - J
o nebezpečenstve bohatstva - K

Tieto krátke príbehy ukazujú, že Boh často používa

1 2 3 4 5 6 7 8

aby zahanbil i poučil tých, ktorí ho nechcú prijať.

23. 11.

sv. Klement I., pápež a mučeník;

sv. Kolumbán, opát

24. 11.

sv. Andrej Dung-Lak a spoločníci, mučeníci;

sv. Emília

25. 11.

sv. Katarína Alexandrijská, panna a mučenica

26. 11.

sv. Silvester Guzzolini, opát

27. 11.

sv. Virgil;

bl. Bronislav

28. 11.

sv. Rúfus, biskup;

sv. Katarína Labouré

29. 11.

sv. Saturnin, biskup;

bl. Alfréd, kňaz a mučeník

Prvá adventná nedela

30. 11.

sv. Ondrej, apoštol

Úmysly Apoštolátu modlitby na november

Všeobecný: *Aby sme sa dokázali otvoriť osobnému stretnutiu a dialógu so všetkými, aj s tými, ktorí majú iné presvedčenie a názory ako my.*

Evanjelizačný: *Aby pastieri Cirkvi, hlboko milujúci zverené stádo, mohli účinne doprevádzať na ceste spásy a posilňovali nádej.*

Úmysel KBS: *Aby sme si pri slávení sviatku Krista Kráľa uvedomili, že Kristus je Kráľom neba i zeme, Kráľom Cirkvi putujúcej, trpiacej*

Homília Svätého Otca na záver synody: Ďalej cestou milosrdného Ježiša

Toto môže byť aj pre nás rizikom: voči ustavičným problémom radšej ísť ďalej, bez toho, aby sme sa dali vyrušovať. Takýmto spôsobom, tak ako tí učeníci, sme s Ježišom, ale nerozmyslíame ako Ježiš.

Sme v jeho skupine, ale stráca sa otvorenosť srdca, vytráca sa úžas, vďačnosť a oduševnenie, a hrozí nám zvyklosť, že sa staneme „navyknutými na milosť“. Môžeme o ňom hovoriť a pracovať preňho, ale žiť vzdialení od jeho srdca, ktoré sa nakláňa k tomu, kto je zranený. Toto je to pokušenie: „spiritualita fatamorgány“: môžeme kráčať púšťami ľudstva bez toho, aby sme videli, vidiac miesto toho, čo tam v skutočnosti je, skôr to, čo chceme vidieť my. Sme schopní vykonštruovať si pohľady na svet, ale neprijímame to, čo nám Pán dáva pred oči.

Viera, ktorá sa nezakoreňuje v živote

ľudí, zostáva vyprahnutá a namiesto oáz vytvára ďalšie púšte.

Je tu aj druhé pokušenie, to, že upadneme do „tabuľkovej viery“. Môžeme kráčať s Božím ľudom, ale máme už svoju tabuľku pochodu, do ktorej všetko zapadá: vieme kadiaľ ísť a koľko času tomu venovať, všetci musia rešpektovať náš rytmus a každá komplikácia nás vyrušuje. Riskujeme, že sa staneme tými „mnohými“ z evanjelia, ktorí strácajú trpezlivosť a napomínajú Bartimeja. Krátko pred tým napomínali deti (porov. 10,13), teraz slepeho žobráka: kto je na obtiaž alebo nie je na úrovni, má sa vylúčiť. Ježiš však chce začleňovať, predovšetkým toho, kto sa drží na okraji a kričí za ním. Takíto, ako Bartimej, majú vieru, pretože byť si vedomým vlastnej odkázanosti na spásu je najlepším spôsobom ako stretnúť Ježiša.

A napokon Bartimej sa dáva nasledovať Ježiša po ceste (porov. v. 52). Nielenže znovunadobúda zrak, ale sa pripája k spoločenstvu tých, ktorí kráčajú s Ježišom.

Drahí synodálni bratia, my sme kráčali spoločne. Ďakujem vám za tú cestu, ktorú sme zdieľali s pohľadom upriameným na Pána a na bratov, pri hľadaní chodníkov, ktoré evanjelium ukazuje našej dobe pre ohlasovanie tajomstva lásky rodiny.

Pokračujme v ceste, ktorú si želá Pán.

Prosme si od neho pohľad, ktorý je uzdravený a spasený, ktorý dokáže šíriť svetlo, pretože pamätá na jas, ktorý ho osvietil. Nenechajúc sa nikdy zatemiť pesimizmom a hriechom, hľadajme a vidme Božiu slávu, ktorá sa skvie v živom človeku.

(Preklad: Slovenská redakcia VR)

Ľudové misie v našej farnosti

Ježiš pred svojím nanebovstúpením povedal: „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu.“ (Mk 16,15)

Úvod misií - privítanie misionárov a odovzdanie štól misionárom.

V našej farnosti Nacina Ves sa v dňoch od 3. 10. 2015 do 11. 10. 2015 konali ľudové misie, ktoré na požiadanie duchovného otca Mgr. Emila Onderka viedli redemptoristi P. Martin Huk a P. Rastislav Dluhý. Úlohou misií je duchovná obnova farnosti.

Misiijný týždeň bol skutočne obrovským darom a milosťou od nášho Nebeského Otca. P. Martin Huk hneď v prvej homílii povedal: „Začíname týždeň misií s úctou, bázňou, zodpovednosťou i radosťou.“ Je to čas, kedy každý môže urobiť niečo pre svoj vzťah s Bohom. Môžeme tvrdiť, že sa predsa snažíme, že v nedele a prikázané sviatky chodievame na svätú omšu, pravidelne sa spovedáme alebo sa minimálne snažíme splniť si svoju každoročnú povinnosť a raz do roka si veľkodušne tých pár minút na povinnú spoveď a sväté prijímanie skutočne nájdeme. Ak by sme však sledovali návštevnosť bohoslužieb v našich chrámoch, zistili by sme, že počas týždňa kostoly takmer zívajú prázdnotou, v nedeľu sa viac-menej zaplnia, a počas vianočných, veľkonočných či prikázaných sviatkov si človek niekedy povie, že by sa nám zišiel väčší kostol, lebo do tohto nášho sa všetci ľudia nepomestia. No len čo sviatočný ruch utíchne, je opäť všetko

Svätá omša pre deti.

po starom. Zopár mladších či starších ľudí, zopár stareniek, zachraňujúcich situáciu počas týždňa. Kam sa všetci vytratili? Naozaj sme takí sebestační, že počas roka už Boha tak často nepotrebuje? Že nám stačí prísť len na nedeľnú svätú omšu? Alebo je to skutočne len plnenie si svojej kresťanskej povinnosti a vôbec nám nejde o to, aby sme sa stretli so živým Bohom, živým Kristom, ktorý nás tak veľmi miluje?

Vystúpenie mladých zo spoločenstva Rieka života z Podolíncu.

Avšak počas misií bol náš kostol plný, až tak, že si mnohí museli celú omšu odstáť. Boli to úplne bežné dni, keď ľudia chodia do práce, deti do školy, každý z nás má povinností vyše hlavy. Navyše sa nikto nikam neponáhľal, nikomu nevadilo, že svätá omša, prípadne nejaký konkrétny program netrvá len necelú hodinku. Práve naopak, cítili sme sa tu veľmi dobre, dokonca niekedy až tak dobre, že nám bolo ľúto, keď sa program skončil a my sme sa museli vrátiť domov, do našej možno monotónnej každodennosti.

Večerná svätá omša - pohľad medzi ľuďmi.

Otcovia misionári boli tu len zopár dní, no za tento krátky čas priniesli do mnohých duší radosť, mnohým ľuďom prinavrátili nádej, ktorú pomaly, ale isto strácali, pretože sa už nevedeli pohnúť ďalej vo svojich často beznádejných situáciách. Povzbudili mladých ľudí, či už na stretnutiach v kostole alebo na škole, aby s pomocou živej viery a vzťahu s Kristom, naším priateľom, mali odvahu byť kresťanmi v dnešnej dobe, ktorá na nich len útočí a pripravuje im veľa

nástrah. Na svätých omšiach pre deti sa im podarilo získať detské srdcia. Deti sa s radosťou zapájali do rozhovorov, naučili sa nové pesničky. Misionári im vysvetlili, že je pekné konať dobro druhým a vyhýbať sa hriechu. Mnohých povzbudili ku svätej spovedi, aby pocítili a prijali Božie odpustenie, aby Pán tých, ktorí mu otvorili svoje srdce, mohol uzdraviť, aby mohli začať nanovo, inak ako doteraz - s Pánom. Podarilo sa im z nás, veriacich celej farnosti, vytvoriť jedno živé spoločenstvo, jednu veľkú rodinu.

Veriacich oslovila obnova krstných sľubov, poklona k Svätosti oltárnej aj obnova manželských sľubov, ktorá bola pre mnohých našich farníkov krásnym povzbudením. Každý manželský pár dostal osobitné požehnanie. Veľmi pekne rozobrali témy ako zmysel života, hriech, obrátenie, spoveď, smrť a súd, láska, modlitba, utrpenie, Panna Mária, kríž.

Čo ale bude ďalej? Vráti sa všetko do starých koľají? Opäť sa každý uzavrie sám do seba, do vlastných problémov? Opäť sa vytratí radosť z našich srdiec?

Stretnutie s mužmi.

Ďakujeme Bohu, že nám prostredníctvom misionárov P. Huka a P. Dluhého dal tak veľa.

Ďakujeme duchovnému otcovi za ich prítomnosť a rozširovanie Božej lásky.

Peter Ivan, Jana Piroščáková

Udeľovanie sviatosti pomazania chorých.

Toto všetko, čo sme v tieto dni prežili a cítili, sa nemusí skončiť. Veď predsa každý z nás sa rád delí o to, čo ho teší. A práve radosť a láska rozdávaním rastie. Nechcime teda čakať, že nám vždy len niekto niečo dá, že budeme len prijímať, ako sme to robili tento týždeň. Boh nás všetkých posielal, aby sme radostné posolstvo Jeho lásky prinášali všetkým ľuďom, aby ostatní, ktorí neveria, mohli povedať: Pozrite, ako sa milujú.

Záver misii - požehnanie misijného kríža.

Obnova manželských sľubov.

Svätý Otec František oznámil mimoriadny Svätý rok milosrdenstva

Pápež František 13. marca 2015 oznámil slávenie Jubilejného roku milosrdenstva. Svoje rozhodnutie zverejnil počas homílie kajúcej pobožnosti v Bazilike sv. Petra pri príležitosti otvorenia pôstnej iniciatívy „24 hodín pre Pána“, keď povedal:

rade na podporu novej evanjelizácie, aby ho mohla animovať ako novú etapu cesty Cirkvi v jej poslaní zaniest každému človeku evanjelium milosrdenstva.“

„Drahí bratia a sestry, často som premýšľal o tom, ako by Cirkev mohla urobiť očividnejším svoje poslanie byť svedkom milosrdenstva. Je to cesta, ktorá začína duchovným obrátením. A musíme kráčať touto cestou. Preto som sa rozhodol vyhlásiť mimoriadne jubileum, ktoré sa zameria na Božie milosrdenstvo. Bude to Svätý rok milosrdenstva. Chceme ho prežívať vo svetle Pánových slov: «Budte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec» (Lk 6,36). A toto zvlášť pre spovedníkov: veľa milosrdenstva! Tento Svätý rok sa začne na nastávajúcu slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie [pozn. 8. decembra 2015], a zavŕši sa 20. novembra 2016, v nedeľu nášho Pána Ježiša Krista, Kráľa vesmíru a živej tváre Otcovho milosrdenstva. Organizáciu tohto jubilea zverujem Pápežskej

List Svätého Otca Františka, ktorým sa udeľujú odpustky pri príležitosti mimoriadneho Svätého roku milosrdenstva

Ctenému bratovi Mons. Rinovi Fisichellovi, predsedovi Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie.

Blížkosť mimoriadneho Svätého roku milosrdenstva mi dovoľuje, aby som sa zameril na pár bodov, ktoré sa mi zdajú dôležité, lebo umožnia, aby sa slávenie svätého roku pre všetkých veriacich stalo opravdivým momentom stretnutia s Božím milosrdenstvom. Mojou túžbou je, aby bolo jubileum živým zakúsením Otcovej blízkosti, bezprostredným, priam rukolapným dotykom s jeho nežnosťou, ktorý upevní vieru každého veriaceho a urobí jeho svedectvo účinnejším.

Moje myšlienky smerujú v prvom rade k všetkým veriacim, ktorí budú prežívať milosť svätého roku či už v jednotlivých diecézach alebo ako pútnici v Ríme. Želám si, aby sa odpustky svätého roku pre každého stali skutočným zážitkom Božieho milosrdenstva, ktoré všetkým vychádza v ústrety s tvárou Otca, ktorý prijíma a odpúšťa, a úplne zabúda na spáchaný hriech. Aby veriaci mohli zažiť a dosiahnuť odpustky musia na znak hlbokej túžby po opravdivom obrátení uskutočniť krátku púť k svätej bráne, ktorá bude otvorená na každej katedrále alebo na kostole, ktorý určí diecézny biskup, a tiež na štyroch pápežských bazilikách v Ríme. Taktiež stanovujem, že bude možné získať odpustky vo svätyniach, kde bude otvorená brána milosrdenstva, a v kostoloch tradične považovaných za milostivé. Je dôležité, aby bol moment získania odpustkov spojený predovšetkým so sviatosťou zmierenia a so slávením Eucharistie, zahrnujúcim reflexiu nad milosrdenstvom. Bude nutné, aby boli tieto slávené sviatosti spojené s vyznaním viery a s modlitbou za mňa a za úmysly, ktoré nosím v srdci na dobro Cirkvi a celého sveta.

Okrem toho myslím aj na tých, čo z rozličných dôvodov nemôžu prísť k svätej bráne – predovšetkým na chorých, starých a opustených, ktorí často nie sú schopní vyjsť z domova. Pre nich bude veľkou pomocou, ak budú prežívať chorobu a utrpenie ako zakúšanie blízkosti Pána, ktorý v tajomstve svojho utrpenia, svojej smrti a zmŕtvychvstania ukázal kráľovskú cestu, ako dať bolesti a osamelosti zmysel. Ich cestou, ako získať odpustky svätého roku, bude prežívanie tohto okamihu skúšky s vierou a s radostnou nádejou, prijímajúc Eucharistiu alebo zúčastňujúc sa na svätej omši a spoločnej modlitbe – aj prostredníctvom rôznych komunikačných prostriedkov.

Moje myšlienky sa uberajú aj k väzňom, ktorých sloboda je obmedzená. Svätý rok vždy bol príležitosťou na rozsiahlu amnestiu určenú tým, ktorí si síce zaslúžili trest, no uvedomili si spáchanú nepravosť a úprimne si želajú znova sa začleniť do spoločnosti a priniesť do nej svoj poctivý vklad. Títo všetci môžu konkrétne dosiahnuť milosrdenstvo Otca, ktorý chce byť blízko tých, čo najviac potrebujú jeho odpustenie. Môžu získať odpustky vo väzenských kaplnkách a tiež zakaždým, keď prejdú bránu svojej cely a obrátia sa myšlienkou a modlitbou na Boha Otca. Toto gesto môže pre nich znamenať prechod svätou bránou, pretože Božie milosrdenstvo, ktoré dokáže premieňať srdcia, dokáže premeniť aj mreže na skúsenosť slobody.

Želal som si, aby Cirkev v tomto milostivom čase znovu objavila bohatstvo obsiahnuté v dielach telesného i duchovného milosrdenstva. Skúsenosť milosrdenstva sa totiž stáva viditeľnou skrze svedectvo konkrétnych znamení, ako nás to učil sám Ježiš. Zakaždým, keď veriaci sám vykoná jeden alebo viac takýchto skutkov, určite dosiahne odpustky svätého roku. Z toho plynie povinnosť žiť z milosrdenstva, ak chceme dosiahnuť úplné a všetko zahŕňajúce odpustky z moci Otcovej lásky, ktorá nikoho nevyklučuje. Ide tu predovšetkým o úplné odpustky svätého roku, ktoré sú ovocím samotnej tejto udalosti, slávenej a prežíanej s vierou, nádejou a láskou.

A konečne odpustky svätého roku môžu dosiahnuť aj tí, ktorí zomreli. S nimi sme spojení cez svedectvo viery a lásky, ktoré nám zanechali. Tak, ako si ich pripomíname pri slávení Eucharistie, takisto sa môžeme za nich modliť vo veľkom tajomstve spoločenstva svätých, aby ich milosrdná Otcova tvár oslobodila od každej stopy viny a aby ich pritiahla k sebe do blaženosti bez konca.

Jedným z vážnych problémov našej doby je zaiste zmenený postoj k životu. Veľmi je rozšírená mentalita, z ktorej sa vytratila náležitá osobná i spoločenská citlivosť voči prijatiu nového života. Tragédiu potratu niektorí prežívajú len povrchno, akoby si nevedomovali obrovské zlo, ktoré takýto skutok v sebe nesie. Iní však, naopak, prežívajú tento moment ako porážku, hoci si myslia, že nemajú inú cestu. Zvlášť myslím na všetky ženy, ktoré podstúpili potrat. Dobré viem, pod akým tlakom urobili toto rozhodnutie. Viem, že ide o životnú i morálnu tragédiu. Stretol som toľké ženy, ktoré nosili v srdci jazvu po tomto prekonanom a bolestnom rozhodnutí. To, čo sa stalo, je hlboko nesprávne; je možné nestratiť nádej, avšak len vtedy, ak to v celej pravde pochopíme. Božie odpustenie nie je možné odoprieť nikomu, kto ľutuje, najmä ak s úprimným srdcom pristúpi k sviatostnej spovedi, aby dosiahol zmierenie s Otcom. Aj z tohto dôvodu som sa rozhodol udeliť všetkým kňazom – bez ohľadu na akékoľvek iné odlišné nariadenie – počas svätého roka fakultu: dať rozhrešenie od hriechu potratu všetkým, ktorí sa ho dopustili, a s kajúcim srdcom prosia o odpustenie. Kňazi nech sa pripravia na túto veľkú úlohu, aby vedeli pripojiť slová úprimného prijatia spolu s myšlienkami, ktoré pomôžu kajúcnikom pochopiť spáchaný hriech. Rovnako im majú ukázať cestu skutočného obrátenia, aby dokázali pochopiť ozajstné a veľkodušné odpustenie Otca, ktorý svojou prítomnosťou všetko obnovuje.

Posledné zamyslenie venujem veriacim, ktorí z rozličných dôvodov navštevujú kostoly spravované kňazmi z Bratstva sv.

Pia X. V tomto Svätom roku milosrdenstva nechcem nikoho vylúčiť. Z rozličných strán mi spolubratia biskupi referovali o správnej viere a sviatostnej praxi týchto veriacich, ktorá je však spojená s nevýhodou, že žijú v pastoračne ťažkej situácii. Dúfam, že v blízkej budúcnosti sa nájdú riešenia ako nadobudnúť plné spoločenstvo s kňazmi a predstavenými tohto bratstva. Dovtedy, vedený potrebou postarať sa o dobro týchto veriacich, zo svojho vlastného rozhodnutia ustanovujem, že tí, ktorí počas Svätého roku milosrdenstva pristúpia k sviatosti zmierenia u kňazov Bratstva sv. Pia X., prijímú rozhrešenie od svojich hriechov platne a dovolene.

Dúfajúc v príhovor Matky milosrdenstva, zverujem prípravu tohto mimoriadneho svätého roku do jej ochrany.

Vo Vatikáne 1. septembra 2015

František

Modlitba pápeža Františka pre Svätý rok milosrdenstva

Pane Ježišu Kriste, ty si nás učil, aby sme boli milosrdní ako Nebeský Otec, a povedal si nám, že kto vidí teba, vidí jeho. Ukáž nám svoju tvár a budeme spasení.

Tvoj pohľad plný lásky oslobodil Zacheja a Matúša z otroctva peňazí; cudzoložnicu a Magdalénu od hľadania šťastia iba vo stvorení; dojal Petra k slzám po zrade a zaistil raj kajúcemu lotrovi.

Daj, aby každý z nás počúval slová „Keby si poznala Boží dar!“, ktoré si povedal Samaritánke, ako adresované práve jemu.

Ty si viditeľnou tvárou neviditeľného Otca, Boha, ktorý prejavuje svoju všemohúcnosť najmä cez odpustenie a milosrdenstvo: Daj, aby Cirkev bola vo svete viditeľnou tvárou teba, svojho Pána, vzkrieseného a osláveného.

Prial si si, aby tvoji služobníci boli tiež zaodetí slabosťou, a mali tak správne spolucítenie s tými, čo sú v nevedomosti a omyle: Daj, aby sa každý, kto za niektorým z nich príde, cítil byť vítaný, milovaný a zahrnutý Božím odpustením.

Zošli svojho Ducha a všetkých nás posväť jeho pomazaním, aby Jubileum milosrdenstva bolo rokom Pánovej milosti a aby tvoja Cirkev mohla s novým nadšením prinášať chudobným dobrú zvesť, zajatým a utláčaným zvestovať slobodu a slepým prinavrátiť zrak.

To si vyprosujeme na príhovor Panny Márie, Matky milosrdenstva, od teba, ktorý žiješ a kraľuješ s Otcom a Duchom Svätým na veky vekov. Amen.

Rozpis svätých omší na november 2015

Omše v týždni

Nedeľné sväté omše				
	8. 11.	15. 11.	22. 11.	29. 11.
8:00		Suché		
9:00		Lesné		Vybuchanec
9:15	Nacina Ves	Nacina Ves	Nacina Ves	Nacina Ves
10:30	Petrovce n/L Lesné	Petrovce n/L Vybuchanec	Petrovce n/L Lesné	Petrovce n/L Lesné

PO 17:00 Nacina Ves
 UT 15:30 Petrovce n/L
 17:00 Vybuchanec
 ST 17:00 Lesné
 ŠT 17:00 Petrovce n/L
 PI 17:00 Nacina Ves

Oznamy

Pondelok – 2. november

Spomienka na všetkých verných zosnulých – sv. omše budú takto:

16:00 – Petrovce n/L,

16:00 – Vybuchanec,

17:00 – Nacina Ves,

17:00 – Lesné

Nedeľa – 15. november

tretia nedeľa v mesiaci – mesačná zbierka na kostolné potreby

Nedeľa – 29. november

jesenná zbierka na charitu

Farská matrika

Pohreby:

Glicéria Demeterová, r. Demeterová – Petrovce n/L

Rok narodenia – 1966

Mária Kuljovská, r. Hreňová – Petrovce n/L

Rok narodenia – 1929

Magdaléna Hanuščíková, r. Dobrocká – Petrovce n/L

Rok narodenia – 1926

Bartolomej Tomašík – Lesné

Rok narodenia – 1936

Odpočinitie večné daj im Pane a svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú v pokoji.

Odpustky v prospech zosnulých

1. Veriaci, ktorý v deň Spomienky na všetkých zosnulých nábožne navštíví kostol alebo kaplnku a pomodlí sa Modlitbu Pána a urobí vyznanie viery (Verím v Boha), môže získať úplné odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba duším v očistci.

Okrem tohto odpustkového úkonu sa žiada splniť tri podmienky: sv. spoveď (krátko predtým alebo potom), sv. prijímanie (najlepšie v ten istý deň) a modlitba na úmysel Sv. Otca (stačí Otčenáš, Zdravas a Sláva). A ďalej ako vo všeobecnosti treba vylúčiť akúkoľvek pripútanosť k hriechu aj k všednému.

Tieto odpustky možno získať od poludnia predchádzajúceho dňa až do polnoci určeného dňa.

2. Veriaci, ktorý nábožne navštíví cintorín a aspoň myslou sa pomodlí za zosnulých, môže získať odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba duším v očistci, raz denne od 1. novembra do 8. novembra. Treba splniť aj ďalšie podmienky. Jedna sv. spoveď však stačí na všetky odpustky.

